

ærede Rigsdagsmand for Hjørring (Fischer), og jeg skal ikke negte, at det kan maaskee være fortjenstligt, som en Kritik, som Revisionsantegnelser eller Bemærkninger, der vel kunne være begrundede, naar Spørgsmaalet forelaae til Paakjendelse s. Ex. ved en Rigsret; men jeg tilstaaer, at jeg ikke har kunnet finde Noget deri, hvorved jeg som Medlem af denne Forsamling har kunnet holde fast til Begrundelse for min Afstemning. Vi have endvidere hørt et Foredrag af den ærede pengekyndige Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage), der tillige er Medlem af Udvalget, hvori han, om jeg saa maa sige, mere overfladisk, med sin sædvanlige Flothed har behandlet Spørgsmaalet, men heller ikke deraf har jeg kunnet uddrage Belæring. Endelig har iaften — jeg nævner det eksempelvis — den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Ste Valgfreds (S. A. Hansen) holdt et meget skarpsindigt Foredrag, hvori han endogfaa udbillede Enkeltheder af Sætningerne i de confidentielle Meddelelser, som vare veglede imellem de forskjellige Ministre, med en Spidsked, som vistnok søger sin Måge; men det forekom mig ikke, at han rammede selve Sagen. Men naar man nu ikke finder noget Holdbart i Angrebene — og der er vistnok flere Medlemmer her i Salen, der ere i samme Tilfælde som jeg — og man skal afgive sin Stemme over det foreliggende Spørgsmaal, maaskee et af de vigtigste, som har foreligget os i denne og flere tidligere Sessioner, overveier man Sagen med de Oplysninger, der ere os forelagte, saa godt man formaaer, for derefter at kunne begrunde sin Afstemning, og det har jeg gjort. Naar der altsaa spørges, hvorvidt den fratraadte Minister har været bemyndiget til de Handlinger, han har foretaget, navnlig berettiget til at ublaane Reservecfondens Midler til Finansministeren, da ligger efter mit Skjøn Hjemlen ligesvem i Loven af 4de Marts 1857 om Kassebeholdningens Forrentning og om Dannelsen af en Reservecfond, hvori det under Litra b. hedder: „at, der fra 1ste April 1857 paabegyndes Dannelsen af et særligt Reservecfond for Kongeriget, under vedkommende særlige Ministers Bestyrelse“. Nu har jeg vel hørt den ærede Ordfører nøie forklare Udvalgets i Betænkningen afgivne Formening om

denne Bemyndigelse derhen, at i dette Begreb ikke kunde ligge, at han kunde behandle Statens Midler, som han fandt for godt. Jeg mener, at der i den Bemyndigelse, som er givet ham, ligger, at vi skulle respektere hans Bestyrelse af disse Midler; saalænge Ministeren har en af Rigsdagen vedtaget og af Kongen sanctioneret Lov, som giver ham Bestyrelsen uden Indskrænkning, forekommer det mig klart, at han har Lov til at handle efter bedste Skjønsomhed, naturligtvis under sin ministerielle Ansvarlighed. Saaledes opfatter jeg vort Forhold som Rigsdagsmænd ligeoverfor den paagjældende Minister, og hvilke Reflexioner og hvilken Kritik der end kan fremsættes over den aftraadte Ministers Afserd, mener jeg, at vi alene kunne kræve ham til Ansvar, hvis vi troe, at han har overtraadt den ham ved Loven givne Bemyndigelse, hvorimod vi ikke bør forsøge paa at kuldstæ Handlinger, som han har udført med lovlig givne Bemyndigelse. Men hvad har nu fremdeles den paagjældende Minister gjort? Han har fuldbyrdet Loven angaaende Tværbanen; i denne Lov har han havt at vælge mellem to Alternativer. Det hedder i denne Lovs § 7: Saafremt det, for at opnaae Anlægget af den heromhandlede Bane, udfordres, kan Regjeringen for en Anlægscapital af indtil 8 Millioner Rigsdaler lade Kongerigets særlige Finantser komme Foretagendet til Hjælp paa en af følgende Maader: 1) Der kan gives Tilfagn om Garanti for en aarlig Rente af 4 pCt. af Anlægscapitalen, saaledes, at hvad der i Netto-Udbyttet af Driften i noget Aar maatte mangle i den garanterede Rente, tilskydes af Kongerigets særlige Finantser og 2) Naar hele Banen eller en Deel af samme er færdig, kan Regjeringen udstede 4 pCt. Statsobligationer, uopsigelige fra Creditors Side, til et Beløb af indtil Halvvelen af den paa den færdige Banestregning faldbende Deel af Anlægscapitalen, og afgive disse til Besillingshaveren imod at erholde et lige Beløb i Actier. Ministeren har valgt det af disse Alternativer, der efter min Mening er det rigtigste, hvilket baade her under Sagens Behandling og tidligere tilstræffelig er bleven godtgjort; jeg troer, at den Maade, der er valgt, vil staae sin Prøve baade i Nutid og Fremtid; Ministeren har, efter samvittigheds-